

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce M. V., proti žalované České správě sociálního zabezpečení, detašované pracoviště Hradec Králové, Šimkova 1224, 500 02 Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 5. 2004, čj. DP ČSSZ/383/04/Kh, o návrhu na vyloučení soudce Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Karla Kavalíra z projednávání a rozhodnutí této věci,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Karel Kavalír není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 Ca 29/2004.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 9. 6. 2004, s doplněními ze dnů 30. 6. 2004 a 21. 7. 2004 a dalšími podáními ze dnů 24. 8. 2004 a 15. 11. 2004 žalobce napadl rozhodnutí žalované ze dne 3. 5. 2004, čj. DP ČSSZ/383/04/Kh.

Krajský soud v Hradci Králové usneseními ze dnů 12. 8. 2004 (č.j. 30 Ca 29/2004 - 12) a 22. 10. 2004 (čj. 30 Ca 29/2004 – 17) vyzval podle § 37 odst. 5 s. ř. s. žalobce k odstranění vad žaloby.

Přípisem ze dne 9. 3. 2005 (čj. 30 Ca 29/2004 – 29) byl žalobce dotázán, zda vznáší námitku podjatosti soudce JUDr. Karla Kavalíra. Přípis byl žalobci zaslán proto, že posledně jmenovaný vznesl námitku podjatosti uvedeného soudce v jiné věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové (pod sp. zn. 30 Ca 50/2004).

Podáním ze dne 18. 3. 2005 vznesl žalobce námitku podjatosti, jak v podání uvedl „proti tomuto čj. 30 Ca 29/2004 - 29“, a uvedl, že využívá svého práva podle § 8 odst. 5 s. ř. s. (z kontextu podání však bez dalších pochybností vyplývá namítaná podjatost soudce JUDr. Karla Kavalíra). Žalobce výslovně odkázal k důvodům namítaným v již zmiňované věci 30 Ca 50/2004, kterými bylo zejména tvrzené rozhodnutí ve věci žalobce v rozporu se zákonem, liknavý a zdlouhavý postoj soudce, stresování žalobce postupem soudce a použitím principu litispence. V podání ze dne 18. 3. 2005 v projednávané věci pak žalobce především doplnil, že soudce úmyslně protahoval a tím znevažoval celou žalobu a ve všech usneseních evidentně spolupracoval se žalovanou a s OSSZ v Ústí nad Orlicí. Dále se již žalobce vyjadřuje pouze k věci samotné a vztahu mezi jím a žalovanou, aniž by uváděl další skutečnosti týkající se tvrzené podjatosti soudce JUDr. Karla Kavalíra.

Ke vznesené námitce se soudce JUDr. Karel Kavalír vyjádřil tak, že se vyloučeným z projednávání a rozhodování věci necítí. K žalobci nemá žádný osobní vztah, nezná jej, v osobním kontaktu s ním nikdy nebyl, k jeho věci má pouze profesní vztah. Tvzení o spolčení se žalovanou je nepodložené. Námitka podjatosti vyplývá zřejmě z neschopnosti žalobce objektivně hodnotit procesní postup soudu. Ten byl vyvolán úrovní žalobcových podání, která si vyžádala vydání řady zcela standardních usnesení.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V projednávané věci žádný z důvodů, pro které by soudce JUDr. Karel Kavalír mohl být vyloučen z projednávání a rozhodování v této věci, zjištěn nebyl. Důvodem návrhu na vyloučení soudce, jak vyplývá z podání ze dne 18. 3. 2005, je především procesní postup soudu, ze kterého žalobce dovozuje úmyslné protahování řízení a spolupráci se žalovanou. Tyto skutečnosti však z obsahu spisu nijak nevyplývají. Krajský soud při vydání obou shora zmíněných usnesení postupoval podle § 37 odst. 5 s. ř. s., a vyzval žalobce k doplnění jeho původního podání tak, aby splňovalo náležitosti s. ř. s. Postup soudu, předpokládaný procesním předpisem, pak nelze považovat za důvod, který by mohl znamenat vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci. Žalobce mimo námitek k procesnímu postupu soudu neuvedl další skutečnosti, svědčící o tvrzené liknavosti soudu. Rovněž námitka tvrzené spolupráce s žalovanou není nijak blíže odůvodněna, přičemž ze samotných usnesení podobná skutečnost nevyplývá, a není nijak zřejmé, jak žalobce ke svému závěru došel. Nejvyšší správní soud podotýká, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen např. příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, (ať již zjevně přátelským či nepřátelským), může jít i o vztah ekonomické závislosti. V daném případě však žádná z těchto skutečností nebyla zjištěna a ostatně žalobcem ani tvrzena.

K posuzované věci je třeba dále uvést, že rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 odst. 1 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Žalobcem tvrzené důvody, jak bylo výše uvedeno, nejsou tohoto charakteru a důvod pochybovat o nepodjatosti soudce JUDr. Karla Kavalíra, který má rozhodovat v dané věci, nelze dovodit ani z vyjádření tohoto soudce. Ten naopak potvrzuje, že k věci ani k účastníkům nemá žádný osobní vztah. O případné podjatosti uvedeného soudce pak nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená ve spise.

Pro úsudek o podjatosti soudce a nemožnosti rozhodnout v důsledku toho nestranně a nezávislé není dostačující toliko obecné či subjektivní přesvědčení žalobce. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o námitce podjatosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 11. května 2005

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu